

Sygn. akt V KZ 29/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 13 lipca 2022 r. zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Ka [...],

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. oraz art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. pozostawić bez rozpoznania przyjęte zażalenie.

UZASADNIENIE

Błędnym postępowaniem było przyjęcie zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia skazanemu 30 – dniowego terminu zawitego do złożenia kasacji, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. pierwsze k.p.k. Przepis art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. wyraźnie wszak stanowi, że na odmowę przywrócenia takiego terminu środek odwoławczy nie przysługuje. Właściwa reakcja powinna tu polegać na wydaniu przez prezesa Sądu dwolawczego (przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego) zarządzenia o odmowie przyjęcia zażalenia (art. 530 § 2 k.p.k.).

Na obecnym etapie procedowania bez znaczenia pozostawało zagadnienie skuteczności złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji związane z zaniechaniem dopełnienia jednocześnie czynności, która mogła być w tym terminie wykonana (art. 126 § 1 *in fine* k.p.k.).

Warto na koniec odnotować, że z wadliwego pouczenia strony o zaskarżalności wymienionego w art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. orzeczenia nie można wywodzić prawa do skutecznego złożenia środka odwoławczego, skoro takiego uprawnienia ustawa nie przewiduje.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]